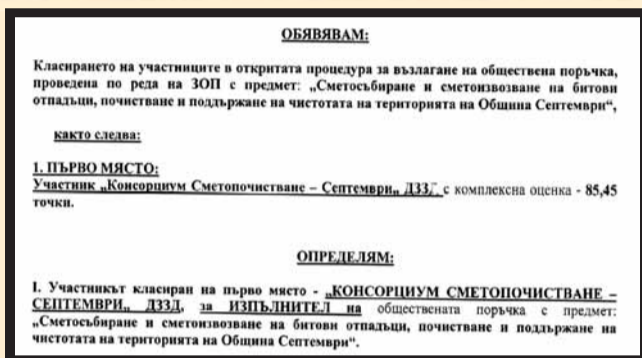

„ОКТОПОД“ ОТ ФИРМИ ПЕЧЕЛИ ОБЩЕСТВЕНИТЕ ПОРЪЧКИ В ОБЩИННАТА

Срещу почти милион и двеста хиляди ще чисти фирма „ДЗЗД Консорциум сметопочистване – Септември“ с управител Владимира Бояджийска. Същата дама, като Управител вече на фирма „МиВ Транс“ ЕООД „спечели“ и обществената поръчка за снегопочистването в общината ни срещу „скромните“ 77 хил. и 500 лв. Припомняме на читателите, че неотдавна кметът на общината публично призна, че г-жа Бояджийска е ...ПРИЯТЕЛ, на когото се е „помолил“ да се погрижи за снегопочистването през зимния период, т.е. да усвои сумата от 77 хил. и 500 лв. Странна молба, нали?

Дали г-жа Бояджийска отново е „помолен“ да участва и в обществената поръчка срещу САМО милион и двеста хиляди лева, засега нямаме информация. Интересното в случая е, че дамата е упълномощила г-жа Гергана Симова Стоянова /с адресна регистрация в Пазарджик/ да я представлява в конкурс за обществената поръчка „Сметопочистване и сметоизвозване на територията на общината Септември“, в който, както сами можете да се досетите, класираният участник е фирма „ДЗЗД Консорциум сметопо-

чистване – Септември“. Г-жа Гергана Симова Стоянова пък, тук вече като Управител на фирма „Ригел-63“ ЕООД, с адресна регистрация в гр. Септември, „СПЕЧЕЛИ“ и друга обществената поръчка в община Септември – „Отдаване под наем за нуждите на община Септември на камиони и лекотоварни автомобили с водач, както и отдаване под наем на машини за земни работи с операто-

ри ...“ за сумата от 300 хил. лв. на година. Така се завъртяха едни пари в размер на близо милион и шестстотин хиляди лева между три фирми, притежание на две дами от Септември. Един истински ребус от фирми, който като октопод „улавя“ всички обществени поръчки. В управлението на двете от тях стои Владимира Бояджийска - приятелът на кмета. И докато ние недоумяваме как две дами се оказаха собственици на такава сериозна тежка техника, като земекопни машини, багери, фадроми, сметосъбиращи машини, снегорини и всякаква тежка техника, Вие, уважаеми читатели, се надявайте „приятелят“ да е само един или...сами да станете приятели на кмета!

ЧЕСТИТО НА ВСИЧКИ!

Тук публикуваме реално свършени дела в община Септември.
Този месец мястото остава празно...

Ученици от Септември - на посещение в Парламента по покана на Бойка Маринска

Ученици от 9, 10 и 11 клас и техни преподаватели от Професионалната гимназия по механизация на земеделското стопанство от гр. Септември бяха на посещение в Българския парламент по покана на председателя на Комисията за взаимодействието с неправителствените организации и жалбите на граждани Бойка Маринска. Учениците се запознаха с дейността и структурата на Народното събрание и какъв е пътят на един законопроект до окончателното му приемане от народните представители. Децата проявиха интерес и как се променя Конституцията на Република България и кога се свиква Велико народно събрание. Те присъстваха в пленарна зала и на дебатите по второ гласуване на Законопроекта за изменение и допълнение на Закона за публично предлагане на ценни книжа.

ПОЗИЦИЯ Общински съветник ГЕОРГИ ВЕРГИЕВ

На 16.06.2016г. се проведе извънредна сесия на Общинския съвет, гр. Септември. Много ВАЖНА сесия, по думите на г-н Рачев. Същността на дневния ред касаеше финансирането на общината и разсрочване на дълговете към сметопочистващата фирма. Ни в клин, ни в ръкав, както казва народът, кметът г-н Рачев измести темата от важните въпроси към това, КОИ КАК МУ ПРЕЧИ В ОБЩИННАТА да си върши работата. Оказа се, че най-големият злодей в общината се казва г-н Вергиев.

Не се обръщам към жителите на община Септември, за да се оправдавам, а защото смятам, че съм длъжен да дам отчет пред моите избиратели за действията и постъпките си. Не се чувствам засегнат или обиден от нападите и думите на кмета и на неговите безмозъчни и нагли драчки, наричащи себе си пиари, защото нивото им на интелект, образование и място в обществото е много ниско! Един човек, който НЕ МОЖЕ да води нормален и смислен дебат или разговор, който само крещи и на същата мину-

та започва да се повтаря, та било то и кмет, няма как да ме обиди. Не може да ме засегне и някакъв нагъл до безобразие „репортер“, объркал си професията, който в главата си вместо мозък има топка от пари. Показателно за това е фактът, че същият този „репортер“ даже не може да сътвори интервю или статия, която да има обществен отзвук и да бъде полезна за хората. Всичко, което е скъпо платено е същито с копринени конци. Нещо повече - то прозира отдалече със своята пошлост, мръсотия и лъжа. Ето защо се обръщам към моите избиратели, за да дам отчет за действията си. По Закона за местното самоуправление и местната администрация и според клетвата, която положих като общински съветник, съм длъжен да съблюдавам закона и да го спазвам. Може ли да гласувам нещо, което е незаконно? Може, но това вече е лъжа - лъжавас, лъжа и себе си. Трябвало да гласуваме всичко, което е в интерес на хората в общината, твърди кметът и неговите пиари. Не може да

нарушаваш закона и да се криеш зад това, че го правиш за хората! Аз това не го мога. Не съм си продавал фирмите, нито съм обременявал други хора с мои задължения, не съм излъгал държавата, като не си плащам данъците. Не съм отишъл в този Общински съвет за да върша беззакония. Законът е над всички! Който не го спазва, рано или късно получава своето наказание. Като общински съветник ИМАМ ЗАКОНОВО ПРАВО ДА СЕ ЖАЛВАМ И ПРЕД ОБЛАСТЕН УПРАВИТЕЛ, И ПРЕД СЪД, И ПРЕД ПРОКУРАТУРА. Не съм съгласен да се съдят жителите на общината за това, че не са си платили данъците и в резултат на това, дължимите суми да нараснат двойно. Нали има общински служители и кметове по населени места. Те отидоха ли при тези хора, обясниха ли им, че данъците са задължителни и ако не ги платят, съдят ще им вземе много повече. Вместо кметът да ходи насам - натам, да обещава всичко и нищо да не се случва, да беше накарал тези служители да си свършат работата. Та нали ние им плащаме заплатите - данкоплатците. ПО-ЛЕСНО Е ДА СЕ ОПРАВДАВА - КОЛКО МУ ПРЕЧИ ВЕРГИЕВ! Не съм съгласен кметът да налага на жителите на общината да си прекъсват тока и водата на имоти, които не обитават, за да не плащат такса смет. Ами тези селски кметове и служители,

вместо да се чудят какво да правят, могат да проконтролират, дали наистина имотът е необитаем. Защо трябва да страдат всички?! Има и Наредба, която регламентира кои документи подписва кметът и кои заместник - кметът. И ПAK Е ПО-ЛЕСНО ВЕРГИЕВ ДА Е ВИНОВЕН, ЗАЩОТО ТЕ НЕ СПАЗВАТ НАРЕДБАТА. Да, ама Държавен финансов контрол забрани на заместник - кмета да подписва. Но за това се мълча! Да, против съм кметът да продава цялата общинска собственост без одобрение на Общински съвет! Да, но този Общински съвет му прехвърли тези си права. И СЕ ОПРАВИ ЦЯЛАТА ОБЩИНА. Тя тръгна, та грейна. Сега останаха на дневен ред читалищата. Та като заваляха едни европейски проекти, не можем да им смогнем да ги реализираме. Също както при църквите. Общината отпусна 100 хил. лева за проекти на църквите и джамиите. А да сте чули един проект да е спечелен? Една църква да е ремонтирана? Аз не съм чул за това! Сигурно и там Вергиев е пречил на кмета Рачев. В читалищата по закон никой няма право да се намесва, да им отнема имуществата, да назначава „свои“ сто човека, както на един „обществен съвет“ се избира кметът. Читалищата са храм на културата, олтар за интелекта и цен-

Празник в клуб „Вяра“

Сдружение „Загорово“ се радва, че Клуб на инвалидите „Вяра“ ни канят на всички тържества. Всяко преживяване сред тези весели, мили и сърдечни хора, за нас е незабравимо. „Загорово“ и Клуб „Вяра“ заедно отпразнуваха и рождения ден на един от членовете на Клуба на инвалидите. Усмивките и благодарността, изписана по лицата на хората е нашата безценна и незаменима награда.

Благодарим на г-жа Красимира Йовчева – Реети, гарла акоргеона на семейството си, с които ние пък зарадвахме членовете на клуб „Вяра“! Благодарим ти, Краси, че с твоя помощ зарадвахме нашите специални приятели!

ностите на човека. Така, както църквата е храм за душата. Господа управляващи общината, колко книги сте прочели, колко награди получихте от рецитали, в колко вечери на български писатели и поети участвахте, в колко самодейни спектакли и танцови състави играхте, та си протягате нечистите ръце към този извор на народна култура, самобитност и традиция? Ще си изправите срещу цяла армия от хора, които ще защитават тези културни светилища! И накрая - умирал съм от злоба и неприязън към кмета Рачев. Изборите свършиха на 25 октомври 2015 год. Те бяха признати за законни и кметът на община Септември се казва Ма-

рин Рачев. Това всички го знаят. ПРЕЗ ИЗМИНАЛИТЕ МЕСЕЦИ НА УПРАВЛЕНИЕ СЕ ОКАЗА, ЧЕ САМО МАРИН РАЧЕВ НЕ ЗНАЕ, ЧЕ Е СТАНАЛ КМЕТ, ЗАЩОТО ЗА НЕГО ИЗБОРНАТА КАМПАНИЯ И ДО ДЕН ДНЕСЕН ПРОДЪЛЖАВА!
Изглежда, че вещи, предмети и даже хора, в нашата държава могат да се купят. Това времето го показва. Обаче, авторитет, уважение, положение в обществото, не се купуват. Тях или ги имаш или ги нямаш! Парите, г-н Кмете, не купуват авторитет и уважение. Не си толкова млад да не го знаеш!
С уважение към моите избиратели: Георги Вергиев

МНЕНИЕ НА СПЕЦИАЛИСТ

ПРОБЛЕМАТИКАТА ПРИ ГРАЖДАНСКИТЕ ДОГОВОРИ

Както е известно в широката общественост, гражданските договори са едно от най-разпространените средства за възникване на правоотношения между две страни. Най-широка приложимост намират в областта на облигационното /договорно/ право и в търговското /уреждащо, специфичните отношения между субектите, имащи специалното качество търговец/. За съжаление, все по-честа е практиката и в рамките на общинска администрация, служителите да бъдат назначавани по този начин на работа, като това поставя редица проблеми преди всичко за лицето, което изпълнява определената в договора дейност.

По същината си, гражданският договор представлява форма на непълна трудова заетост и обикновено се сключва за извършването на определена дейност, за определен времеви период. Страните по него - възложител и изпълнител, в зависимост от вида му /терминът граждански договор е общ, условен/, имат ясно раз-

четени права и задължения и при евентуално тяхно неизпълнение носят юридическа отговорност.

В Закона за задълженията и договорите са уредени няколко вида такива договори - договор за поръчка /с него от изпълнителя се извършват правни действия-например сключване на договор за продажба на недвижим имот, от името и за сметка на възложителя/, договор за изработка /тук се дължи извършването на фактически действия от изпълнителя-например изработването на една вещ./

В Търговския закон, като модифицирани за нуждите на търговците са уредени комисионният договор, спедиционният и договорите за търговско представителство и пълномощие. С първите два изпълнителя сключва търговска сделка, съответно договор за превоз за сметка на възложителя, а с останалите се урежда представителството, респективно управлението на предприятието на търговеца.

Много често в практиката се смесват понятията трудов и граждански договор, което е груба грешка и често води до възникване на спорове, които за съжаление почти винаги стигат до съд.

Трудовият договор възниква по силата на Кодекса на труда и е самостоятелно основание за възникване на отношение между две страни - работник /служител/ и работодател, с цел предоставяне на работна сила /съвкупност от интелектуални и физически качества на индивида/ срещу заплащане на определено възнаграждение. За разлика от гражданския договор, трудовият се отличава с постоянния си характер /по правило/. Доста разпространено е със съществуващи граждански договори да се прикриват валидно възникнали трудови такива. Отделно от това, при гражданските договори се гарантира само осигурителен стаж за изпълнителя-като принципът е той да заплаща задължителните си вноски по държавното

обществено и здравно осигуряване. Трудов стаж възниква само при валидно възникнало трудово правоотношение по смисъла на Кодекса на труда - от трудов договор, конкурс, избор или административен акт. При отношения, осъществяващи се с граждански договори се губи правото на изпълнителя да ползва определен брой болнични дни, платен отпуск, почивки, което е благоприятно за възложителя/ за разлика от трудовия договор, където горепосочените права са гарантирани от Кодекса на труда и прилежащите му актове - например Закона за здравословни и безопасни условия на труд, в който се урежда предоставянето на безопасна работна среда, в която работника /служителя да полага труда си./

Накрая, но не последно място следва да се спомене, че възникналите спорове между страните по гражданския договор се уреждат по различен ред в сравнение с тези възникнали по трудов договор-по Закона за задълженията и до-

говорите и регламентираното в съдържанието на самия договор, а не по Кодекса на труда, тъй като нямат характера на трудови спорове /липсва възникнало трудово отношение/

Често гражданските договори биват смесвани и с правоотношенията, възникващи от административен акт /например Заповед на кмет/ Това са валидно възникнали трудови отношения, които също имат свои специфики - характерни са с кратка продължителност - обикновено са с времетраене за шест месеца, след което следва да бъдат прекратени и на съответната позиция да бъде назначен работник/ служител на постоянен договор, произтичащ от конкурс, избор, индивидуален трудов договор, в зависимост от специфичните изисквания за длъжността, в съответствие с конкретната процедура. Всякакви други действия са неправомерни, незаконосъобразни и подлежат на атакуване пред компетентния административен орган, респективно съд.

КЛУБ "НАДЕЖДА", ГР. СЕПТЕМВРИ С ПРЕСТИЖНА НАГРАДА

Певческата група към пенсионерски клуб „Надежда“, гр. Септември, спечели престижното първо място в националния конкурс на художествената самодейност. В конкурса „Да съхраним българското“ взеха участие певчески състави от цялата страна, а местният пенсионерски клуб грабна първата награда с изявата на песен

в раздел „обработен фолклор“.

Клуб „Надежда“ съществува повече от 30 години. Известен е в града с богатата си дейност, като издирва-

не и пресъздаване на стари местни традиции и обичаи, песни и др. Хората са гостоприемни, весели и обичат да черпят с вкусни баници и сладкиши.

ДАЛИ ЧОВЕЧНОСТТА ВЪЗТЪРЖЕСТВУВА, ЧЕТЕТЕ И ЩЕ РАЗБЕРЕТЕ

Има пробив в насадената от 30-тина години теза: „Сиренето е с пари“, „безплатен обяд няма“, „Такава ми е цената“, /височайши люде, недосегаеми/, „нищо не правя без да ми се плати“ - извратени максими, които доведоха до оскотяване на отношенията между хората, приятели, дори роднини.

Всичко това ограби и принизи голяма част от обществото ни и направи ежедневието ни пазарлък и надхитряне.

Не може днес да си добър човек, а след 4 години не.

Не може да си човечен днес, след 4 години да си звяр.

Не може да си крадец и популярен измамник и след 4 години да си бяло невинно агне и спасител.

Човек, за да е праволинеен от край до край, трябва да не изменя на принципите и действията си. В противен случай всичко е било измамно.

Е, пробив има и той е факт. Нужно беше да минат един-два пъти избори, кампании и като се огледаме, човеците си останахме човеци, нито по-малки, нито по-големи.

Та за приятелството иде реч. Има прекрасна българска поговорка „Сговорна дружина планина повдига“.

Да, днес, в 21-и век – псевдодемокрация, лъскава парадщина, напудрени изказвания, грозна действителност.

И тъй като съм Музикант, в хармония с възродения неотдавна от мен обичай в село Бошуля „Градеж на къща - Благословия на майстора (сценарист Николай Низамов-Доктора, пресъздаден от ЖФГ „Маргарита“ и младежи от ФК „Спартак“ Бошуля), на мен се случи точно това в действителност.

Приятелите ми отдавна знаеха (двамата-трима), че покрива на строената през 1942 къща тече - 40 тонните камииони, които безнаказано съспяха десетки къщи, скачайки с безобразна скорост през главната улица, станала като лунен пейзаж на места (и какво от това???)

Та за Човечността говорех:

Има я и тя има почва у нас, в Бошуля!

Десетина младежи от ФК „Спартак“ и приятели се втурнаха в почивните дни и ремонтираха покрива на къщата ми. Задружно избрахме керемиди, подложки, облицовки... толкова е хубаво да чуеш земна препоръка от приятел, един е на работа, другите знаят кога ще дойде, сменя се и... работеха като на свой дом.

Всички в Бошуля знаят, кои са тези момчета. Те се виждаха, защото къщата ми е на главната улица. Сигурно е имало шушукане, обсъждане – как, защо?

Сега ще ви кажа. Повярвахме си един на друг в много напрегнати моменти, запазахме изначало почтените си взаимоотношения. Убедихме се в добрите си намерения, може би, защото и аз предпочитам чистите взаимоотношения... И така едни възпитавани, отраснали в Бошуля деца, вече родители, спортисти, общественици, с адекватно мислене, показана нагледно как „Сговорна дружина планина повдига“. И това е само началото, защото идеята на „ЗАГОВОРО“ е да възродим традициите, духовността и човечността. Това са ценни за мен добродетели, много силни, развиващи се като снежна топка, която става мощна лавина, помитаща всичко гнило, съшито с бели конци.

Човечността възтържествува! Не всичко е пари, приятели!

Гинка Вергиева-Балабанова

ВЕЧЕР НА ДОБРОТАТА И ЧОВЕЧНОСТТА

Една прекрасна вечер на Добротата и Човечността се състоя в клуба на „Загорово“ в с. Бошуля. Поводите за това бяха три - и трите на пръв поглед обикновени, но събрали в себе си много човечност и добрина - една издадена детска стихосбирка, една купа, безброй медали и грамоти и един сплотен футболен отбор, подал ръка на приятел в нужда.

Преди няколко седмици, всички момчета от футболния отбор на с. Бошуля се обединиха и помогнаха да се обнови покрива на къща от 1942 г. Без молби, без заплащане, без всякакви условия! Просто човешко!

Наскоро Гинка Балабанова, координаторът на „Загорово“, събра в малка книжка детските стихове на Иван Иванов от Бошуля. Отново от човещина и благодарност!

Днес бяха представени безбройните награди на певческата група „Маргарита“,

към Сдружение „Загорово“, с ръководител Гинка Балабанова.

Кулминацията на вечерта беше поздрав на малките сестрички от с. Бошуля, които трогнаха всички присъстващи с невероятното си изпълнение. Благодарим ви, деца!

САГАТА ЧИТАЛИЩЕ

Читалището е безспорно една уникална културна институция. Средище на българщината, в което през културата и традициите, години наред българският ген се е възпроизвеждал. Още през 1870 г. видният възрожденски учител Тодор Икономов пише за ролята на българските читалища: „Нека прочее се отворят читалища по нашите градища и нека се улесняват с всякакви средства. Ползват не ще се забавят да се покажат. Нека имаме присърце към тези заведения и нека ги посещаваме редовно. Ние не ще излезем от тях, каквито сме влезли. Ние непременно ще научим нещо, което ще ни ползува умствено“.

Днес, десетилетия след безспорното утвърждаване на тези културни институции с уникална мисия за съхранение и развитие на традиционните ценности на нацията, спокойно можем да гледаме на Народните читалища като на първите и най-старите

организираните структури на гражданското общество в България. Неповторими по своята същност граждански доброволни обединения, появили се далеч преди всички познати днес неправителствени организации, заемащи особено място в нашата история и имащи съществена роля за утвърждаване ценностите на гражданското общество у нас.

ДНЕС... ЕДИН ОБЩИНСКИ СЪВЕТ, ИЗБРАН ОТ НАРОДА И РАБОТЕЩ ЗА НАРОДА, РЕШИ ДА ОТНЕМА СГРАДАТА НА ЧИТАЛИЩЕТО В С. КАРАБУНАР. Мотив: „Помещенията не се стопанисват с грижата на добър стопанин и спешно имат нужда от ремонт“. С Решение №251 от 30.03.2016 г. на ОбС - гр. Септември, читалище „Възраждане 1926“, с. Карабунар ще ползва безвъзмездно единствено сградата в която се помещава библиотеката. На всички останали помещения - като кинозал, зала за сбирки и репетиции - е

отнето /според цитираното Решение №251/ правото на безвъзмездно ползване. С този акт на практика се лишава читалището и от възможността да кандидатства за реновиране на сградата, която е най-голяма на територията на общината, с европейски средства.

Кой и защо слага ръка на едно българско читалище?

За да отговорим на този въпрос, ще припомним на читателите думите на общинския кмет, публикувани в един материал бр.2/2016 г. на в-к „Загорovo“ /„Проекти за Карабунар - само под условия. Опит на кмета на общината за авторитарно управление?“/

Кметът на Общината постави условия на карабунарци, ако искат да бъде внесен проект за ремонт на читалището. На среща с жителите на селото, г-н Рачев заяви: „Ако смените Управителния съвет на читалищното настоятелство с човек, когото аз посоча и приеми 100 МОИ хора

за членове на читалището, тогава ще има проект. Това не ви е бащиния, която да се ръководи авторитарно! Ще организирате Общо събрание на читалището, на което лично аз ще присъствам и ще наблюдавам какво се случва.“

ЗА „МОИТЕ ХОРА“ ...

Трудно е да се разтълкува израза „мои хора“, без известен риск за съмнения за лобизъм. Защото поставянето на подобни условия - за „мои“ и „твоя“ хора, които да участват в управлението на тази уникална българска институция - читалището - всичко това навява на мисълта за опит за авторитарно управление от

страна на сега действащия кмет. Защото подобна намеса е недопустима. Тя изключва всякаква логика и не прави чест на човек на подобна позиция.

За да се поддържа и да се участва в читалищната самодейност е нужно сърце и много ентузиазъм. Няма награди, няма премии. Само сърце и родолюбие. Няма място и „мои“ хора, както нарече читалище карабунарци го чувстват като бащиния - в добрия смисъл на думата. Защото е създадено от бащите и дедите на местните хора, отделяли от залька

си за да го съградят, защото децата на Карабунар израстват тук, където се пазят традициите от поколения ... Защото ги боли за него така, както боли за бащино огнище!

Читалището има нужда единствено от подкрепа от страна на местното самоуправление. Всякакви външни намеси биха довели до сътресения и до риска да се изгуби всичко, съградено дотук.

Ще изпълнят ли карабунарци условията на кмета, който е представител на властта? Или ще заклеймят подобни незаконни действия? ... Остава да видим!“

Сагата продължава

От цитираните дотук събития изминаха повече от три месеца. И карабунарци осъдиха подобни действия, като не се съобразиха с явните заплахи на кмета. Днес е избрано ново читалищно ръководство, А ДНИ

ПРЕДИ ОТЧЕТНО-ИЗБОРНОТО СЪБРАНИЕ, СГРАДАТА НА ЧИТАЛИЩЕТО БЕ ОТНЕТА СЪС ЗАПОВЕД НА ОБЩИНСКИЯ КМЕТ.

Но казусът продължи - по надлежен ред и законосъобразно придвижихме жалби до Областния управител и до Административния съд. Тези действия

станаха причина за нападки на извънредната общинска сесия: „ПРЕЧАТ НИ НА РАБОТАТА „ДОБРОЖЕЛАТЕЛИ РАЗНИ“ И „БУДНИ ОБЩИНСКИ СЪВЕТНИЦИ“. „НИЩО НЕ МОЖЕМ ДА НАПРАВИМ, ЗАЩОТО НИ ПРЕЧАТ“. „НЕЩАТА „УБЕГВАТ“ НА ОБЩЕСТВЕННОСТТА“ - ЗА ПОРЕДЕН ПЪТ ЗАЯВИ КМЕТЪТ НА ОБЩИНАТА.

„Нещата „УБЕГВАТ на обществеността“, правилно заяви г-н Кметът! Ама наистина „УБЕГВАТ“! „УБЕГВА“ фактът, че никой от нас не върши каквото и да е „задулисно“, както и да се надяваме, „че няма да станат обществено достойни“! Жалбата до Административен съд - Пазарджик е внесена лично чрез Кмета на общината и подписана лично от носителя /г.е. от мен/, което показва, че заставам с името си!

„УБЕГВА“ и Законът. Законът за народните читалища е ясен:

§ 4 (1) На народните читалища по реда на Закона за държавната собственост и Закона за общинската собственост безвъзмездно се отстъпва право на ползване върху сградите и другите недвижими имоти, предоставени им до влизане в сила на този закон от държавата и общинските органи за читалищни нужди.

КАК СЕ „ПРЕЧИ“ НА ОБЩЕСТВЕНИЯ ИНТЕРЕС?

(2) Правото на ползване се погасява с прекратяването на читалището.

НИКОЙ НЯМА ПРАВО ДА ОТНЕМА СГРАДАТА! ДОКАТО СЪЩЕСТВУВА ЧИТАЛИЩЕТО!

В община Септември обаче, по предложение на Кмета на общината, Общинският съвет безцеремонно не само отне читалищната сграда на едно село, но не се съобрази дори със Закона. Дали от незнание, дали от безхаберие или от старание да не противоречат на кметските предложения - нямам представа.

Нещо повече, което също „УБЕГВА“ на всички: При отнета сграда на читалището, то губи всякаква възможност да кандидатства по европейски проект. Сградата е без променен статут на собственост, до момента не е включвана към списъка с читалищните сгради на които Общината ще помогне за кандидатстване по проектите за саниране. Колкото до „лошото стопанисване“ - това се отнася за всички читалищни сгради в общината, даже и за тези, които РИОСВ отдавна е забранила за ползване. А ЗАКОНЪТ ТУК СЪЩО Е КАТЕГОРИЧЕН: Чл.23(2) от ЗНЧ: „При недостиг на средства за ремонта и

поддръжката на читалищна сграда средствата се осигуряват от общинския съвет.“

ВСЪЩНОСТ, ТЕЗИ ВАШИ ДЕЙСТВИЯ, Г-Н КМЕТЕ, ПОКАЗВАТ ЕДИНСТВЕНО НЕТЪРПИМОСТ КЪМ ВСЕКИ, ДРЪЗНАЛ ДА ОСПОРИ КАКВОТО И ДА Е, КЪМ ВСЕКИ, КОЙТО СИ ПОТЪРСИ ПРАВАТА!

Кой и как Ви пречи? Ами работете, г-н Кмете! В ръцете Ви е цялата административна власт, имате екипа от специалисти, който заявихте предизборно, разполагате с голяма администрация - човешки ресурс, разпореждате се с бюджета на общината в размер на няколко милиона, разполагате с нашите пари - на данъкоплатците. Общинският съвет Ви гласува всяко едно предложение, без да оспорва каквото и да е. Имате цял екип от камери и репортери /за което би Ви завидял и Министър-председателят на Република България/, за да отразява дори и това, което Ви е вменено по задължение. И ЗА ВСИЧКО ПЛАЩАМЕ НИЕ, НАРОДЪТ! В случая, как Ви се пречи? АЗ ЛИ ДОПУСКАМ многобройните „технически“ грешки, поради които Ви връщат редица гласувани вече Решения на Общинския съвет? Имате

наистина целия комфорт, за да работите! Работете и не забравяйте, че освен права, имате и задължения. А Вашите задължения като кмет са най-големи!

Всяко Решение на ОбС, КОЕТО СЧИТАМЕ ЗА НЕПРАВОМЕРНО И В УЩЪРБ НА ГРАЖДАНИТЕ - НИЕ ЩЕ ГО ОБЖАЛВАМЕ. Ще защитаваме правата на хората! Ще продължим да „пречим на обществен интерес“, като този, в който фирмата на Ваш приятел „спечели“ обществена поръчка на стойност 77 хиляди и 500 лв. За „приятелите“ - 77 хиляди и 500 лева, за пред обществеността - никой не искал да чисти снега, освен „приятелската“ фирма. НЕ Е ЛИ ТОВА ДВУЛИЧИЕ? Нека обществото реши, частен или обществен е интересът!

И ще заставаме винаги с имената си - за разлика от един вестник от близкото минало - „Локомотив Септември“, който се криеше зад името на нищо неподозиращ беден човечец от гр. Пазарджик на име Валери Василев.

Най-накрая искам да Ви благодаря за безплатната реклама, която ми правите! Щом като аз, един обикновен човек, без фирми, без фоторепортери, които да ми лъскаят имиджа, без

цялата власт в ръцете ми, БЕЗ ПРАВИТЕЛСТВОТО ЗАД ГЪРБА МИ, мога да „преча“ на кмета на една община. какво би станало, ако се събудят от летаргичния сън всички общински съветници, КОИТО ЗАКОНОМЕРНО И В УЩЪРБ НА ГРАЖДАНИТЕ - НИЕ ЩЕ ГО ОБЖАЛВАМЕ. Ще защитаваме правата на хората! Ще продължим да „пречим на обществен интерес“, като този, в който фирмата на Ваш приятел „спечели“ обществена поръчка на стойност 77 хиляди и 500 лв. За „приятелите“ - 77 хиляди и 500 лева, за пред обществеността - никой не искал да чисти снега, освен „приятелската“ фирма. НЕ Е ЛИ ТОВА ДВУЛИЧИЕ? Нека обществото реши, частен или обществен е интересът!

Горда съм, че занимават обществеността със скромното ми съществуване. Нямам власт и пари, които да използвам като средство за маскарад. При бедните духом душици, парите са средство точно за такъв маскарад - да живееш живот, който не можеш да си позволиш. В името на простото удоволствие да си като герой от филм, да си „голяма работа“ или просто съселените да ти завидят. Голяма цел, няма чо!

Живее в този град със семейството ми, за разлика от Вас, и не ми безразлично какво се случва. Събрах историята на читалището в Карабунар. Израснах в него и то възпита в мен чувството за родолюбие. В този УНИКАЛЕН ХРАМ НА БЪЛГАРСКИНАТА, двигател са не парите, а сър-

дечността, родолюбието и самодейността. Всичко това се нарича простичко: ЧОВЕШКИ ЦЕННОСТИ!

Благодаря за рекламата! Това съм аз - „Таа неговата сътрудничка“.

„Таа сътрудничка“, която би следвало много добре да познавате, след като многократно повтаряхте, че сте половин карабунарци и Ви боли за селото. Не е ли И ТОВА двуличие от Ваша страна, след всички „спомени от детството ни“, които сам публично изтъквахте пред обществеността, днес съм „Таа неговата сътрудничка“?

Това съм аз - „Таа“, която не лицемерничи, не подменя факти, уважава хората и застава със скромното си име зад всяка своя дума!

Работете, г-н Кмете! И на хората, съградили това читалище, са им пречили много неща, но са успели. Нека не Ви „УБЕГВА“ тази важна подробност!

Работете - и ако на мястото на всички „пречки“ и „пречещи“ Ви хора, с които се пннете да убедите народа, покажете истински дела - току виж и аз, и народът български, сме Ви повярвали.

Благодаря, все пак, за рекламата! Иванка Николова Кърджийска

ИНТЕРВЮ

„Заговор“: Кой може да кандидатства по ПРОГРАМАТА ЗА РАЗВИТИЕ НА СЕЛСКИТЕ РАЙОНИ?

Специалисти „Европейски проекти“:

Съгласно разпоредбите на чл.6, т.5 и т.6 от Наредбата за прилагане на подмярка 7.2. „Инвестиции в създаването, подобряването или разширяването на всички видове малка по мащаб инфраструктура“ от мярка 7 „Основни услуги и обновяване на селата в селските райони“ от Програмата за развитие на селските райони за периода 2014 – 2020 г. (ПРСР 2014 – 2020 г.), за подпомагане могат да кандидатстват „юридически лица с нестопанска цел (ЮЛНЦ), регистрирани по Закона за юридическите лица с нестопанска цел за дейности по чл. 4, т. 5, 7 или 8 и читалища, регистрирани по Закона за народните читалища за дейности по чл. 4, т. 8“. Дейността по чл.4, т.8 включва, както след-

ва: „изграждане, реконструкция, ремонт, реставрация, закупуване на оборудване и/или обзавеждане на обекти, свързани с културния живот, включително мобилни такива, включително и дейности по вертикалната планировка и подобряване на прилежащите пространства „

Това ще рече, че за обновяване, реконструкция, ремонт, реставрация, закупуване на оборудване и/или обзавеждане на сградите на читалищата ще могат да кандидатстват самите читалища.

Как ще обясните желанието на общинско ръководство в читалищните настоятелства да влязат, цитирам, „мои“ хора?

Специалисти „Европейски проекти“:

Относно избора на „мои хора“...Знаете ли, този непрекъснат стремеж на властимащите навсякъде да са назначени „наши, респ. мои хора“ има съвсем логично обяснение. „Моите хора“ ги слагат за да се „усвояват“ по-спокойно европейските средства.

Със Заповед на Кмета на община Септември Марин Рачев /номер 746/ 18.05.2016г./ на практика се изземва сградата на читалище „Възраждане 1926“, с. Карабунар, предоставена за безвъзмездно ползване с Решение на Общинския съвет № 247/28.04.1998г. Във връзка с тези действия, лишени както от законосъобразност, така и от логика, бе входирана жалба до Административен съд - Пазарджик.

Според Кмета на Общината, „с въпросната жалба бе спряно изпълнение на кметска заповед, с която Общината щеше да кандидатства за модернизирани на читалището в Карабунар по евро програма“.

За да покажем, че това са неистини, които водят до пълно заблуждение, екипът на вестника се срещна със специалисти по европейски програми.

А този програмен период сега започва. През този период в Общините биха могли да влязат много свежи европейски средства, които да се вложат в обекти, сгради, паркове, площадки, инфраструктура и да подобрят качеството на живот на населението в общината. Къде и колко ще влязат тези средства изцяло зависи от общинското ръководство. За това е и тази подготовка и стремеж в Управленския орган на едно читалище да са „мои хора“. Същите тези хора ще бъдат пряко ангажирани в управлението на проекта.

Там е разковничето – те ще управляват проекта, така както им диктува общинската управа. Защото управлението на проекта е свързано с провеждане на много процедури - избор на строители, избор на фирми, които да изпълняват проекта. Т.е. с усвояване на европейски средства - това е идеята с „моите хора“ - да може всички пари, които ще преминат през различните видове процедури да да се управляват от кмета. Това е целта.

„Заговор“: Може ли Общината да бъде бенефициент на един такъв проект?

Специалисти „Европейски проекти“:

Бенефициент може да бъде само читалището. Съгласно Насоките за кандидатстване и Наредбата общината не може да кандидатства от името на читалището.

„Заговор“: Възможно ли е да има кметска Заповед, на база на която Общината да бъде бенефициент? И как Общината ще кандидатства в случай, като сградата вече не се използва по предназначение. Т.е., когато тя е отнета със Заповед на кмета?

Специалисти „Европейски проекти“:

Категорично – това е пълен абсурд. Абсолютно невъзможно е с индивидуален административен акт, какъвто е Заповедта на кмета да се правят промени в подзаконов нормативен акт – какъвто е Наредбата. Вие ми кажете - Кметовете с техните заповеди дали могат да изменят Закони и Наредби?! Единствено възможно като действие е Наредбата по подмярка 7.2 от Програмата за развитие на селските райони 2014-2020. Всичко останало е несериозно и определено води до пълно заблуждение.

„Заговор“: Бихте ли се срещнали с жителите на Общината, за да разясните всичко това?

Специалисти „Европейски проекти“:

Разбира се, макар че в отдела към Общината, който се занимава с европейските проекти, би следвало много добре да знаят всичко това. Ако все пак има нещо неясно относно тези програми, бихме могли да обясним и на служителите в отдела.

Когато на 9 юли мъжът ми изчезна от къщи. Когато на 10 юли вечерта го намерих пребит и изхвърлен на един строеж. Когато лекарят от Бърза помощ заяви, че няма да го качи в линейката, защото бил наркоман. Когато му постави тази „диагноза“, без въобще да го прегледа, ей така, от разстояние. Когато все пак успяхме да стигнем до „Пирогов“. Когато там го държаха пет часа в коридора, прехвърляха го от кабинет на кабинет, крещяха му и не разбираха, че целият му мозък е в кръвоизливи. Когато дори твърдяха, че нищо му няма и бяха готови да не го приемат в болницата. Когато молах санитарите да не блъскат количката с болното му тяло. Когато се оказа, че не става с молби, а с пари. Когато полицията отказа да води следствие, защото мъжът ми, който беше в безсъзнание, не искал да им съдейства. Когато ги попитах, ако беше умрял, пак ли щяха да чакат неговото съдействие. Когато следователите даваха невярна информация на собствения си министър и се опитваха да е прикрит случая. Когато страхът се настани сред близките ми. Когато се оказа, че никой, никой, никой не може да те защити. Когато трябваше да наема охрана като че ли сме престъпници.

И най-вече когато не знаех какво да кажа на 10-годишния ми син – къде баща му, който никога не отсъства от къщи. Когато недоумявах как да обясня на малкото дете, че сега татко месеци няма да може да се грижи за него и да го обича, както преди. Когато сърцето ми беше раздробено на парчета, защото, когато пребиват до смърт добрите хора, сърцата лесно се пръскат от мъка.

Тогава реших, че се отричам от България

Отричам се от тази България, в която живеам днес и сега. Отричам се от тази България, из която престъпниците се разхождат необезпокоявани. Отричам се от тази България, която е рай за мошениците, далавераджиите, крадците, убийците. И ад за честните и почтените хора. Отричам се от тази България, в която властва Абсолютната Безчовечност. Отричам се от тази България, в която вече няма ценности. Няма идеали. Няма достатъчно смели хора и истински родолюбци. Не е останала никаква чувствителност и никакво уважение към личността. Има само изстребление на таланти. И камари лъжи. Като например, че престъпността е намалала, както и емиграцията. Аз ви казвам, че не е така. Ние с мъжа ми сме част от огромна емиграционна вълна. В момента замисляват при тези, които като нас преди десет години обичаха това място, наречено „родина“. Тези, които страдаха от идеали. Тези, които мислеха, че родината е свята и че е грях да я изоставиш. Тези, които изгубиха много самолети с приятели. Тези, които плачеха върху опустелите писти на аерогарата, но упорито си повтаряха, че човек трябва да живее там, където се е родил. И че другото се казва „предателство“. Тези, които тогава тичаха по митингите на СДС и вярваха в новото бъдеще Тези, които искаха да живеят тук и никъде другаде. Тези, които имаха илюзии и смятаха, че ако всеки прекопае своята градина, нещата ще се оправят и всички ще живеем по-добре. Тези, които десет години работиха, без да се занимават с политика, без да членуват в партии и без да влизат в никакви групировки. Тези, които създадоха ценни и полезни неща и ги създадоха със собствените си ръце. Тези, които не праха пари. Тези, които бяха потенциалът на България.

Тези, които в началото на 90-те взеха грешното решение! Да, в началото на 90-те години ние с мъжа ми искахме да живеем тук. Защото обичахме България. Преди две години, когато подадохме документи за емиграция, ние пак искахме да живеем тук. Защото обичахме България. Сега, когато замисляме, ние отново искаме да живеем тук. Но тук не може да се живее. Всеки, който не краде и не убива, всеки, който

ЗАЩО НАПУСНАХ БЪЛГАРИЯ?

ИЗПОВЕД на Яна Добрева

Едно стихотворение на Христо Христов, изпратено от Лондон по дъщеря му Яна,

Рогино изстрадала, майчице мила,
без жалост разграбвана моя страна,
за прошка гали ти останаха сили,
прошка за своите грешни чедра?

Дали би простила на тез политици,
продали на дявола своята душа?
Те вяр сменяха за шепя жълтици,
еничери, майко, са вече сега!

Дано да простиш и на она изменник,
потъпкал и добрест, и чест генерал,
на своята алчност превърнал се в пленник,
забравил за клетвата, гето е гал!

Прости им! Нека Бог да ги съди!
Нека Бог справедливо реши!
А, ти, Българийо, пак да пребъдеш,
сега и во веки, тъй както преди!

се е опитал да направи нещо в България и за България, знае истината – държавата само пречи. Държавата непрекъснато пречи. Всъщност държава няма. Няма и политика. Има само управляващи, мафия и биячите на мафията. Има чудовищна, крокодилска посредственост, която се разпростира навсякъде. Превзе цялата власт. Запрати интелигентните, мислещите, чувстващите и можещите хора в панелните им кутийки – да се чудят как да изхранват децата си! Разположи се. Унищожи всичко изградено досега. Не построи нищо ново. И вместо мисioniери, които да разпръскват светлина, разпрати навсякъде безмозъчни същества, които размахват палки и гърмят с пистолети, строят къщи с басейни, трудно връзват две думи в изречение, слушат чалга и от време на време с удоволствие пребиват някой от съвсем оределите си сънародници.

Честито, господа Мутри! Победихте! Нанесохте се зад къщата ни, решихте, че един метър от задния ни двор бил ваш метър, подкопахте оградата ни, че даже и я поливате всеки ден, за да падне по-бързо, рязахте кабелите на тока и на телефона ни, плашихте съседите с пистолети. И докато наивно вярвахме, че се избивате само помежду си, оказа се, че избивате въобще наред. Който не ви е симпатичен. Заради един метър от задния двор! И когато се опитвахме да решим спора по общини и по някакви управления по незаконното строителство, всички вдигаха рамене и казаха – „Този го изпраща депутат. За него ни звънят от Народното събрание.“

Господи, това ли е България! Всеки ден ние сме унизени, смазани, обезверени. Всеки ден напълно загубваме смисъла на нещата, защото всеки ден се случва по една история, която много прилича на моята юлска драма. Случва се на улицата, в трамвая, в магазина, в някое от милиардите чиновнически учреждения. Навсякъде. Историята се състои от различни факти, от различни оскърбления, но

всъщност това е една и съща история – тази на пълното унижение на човешкото достойнство. В крайна сметка в момента се пише историята на унищожението на българския дух.

Е, господа Мутри и тези от Депутатите, които стоите зад тях. Наздраве! Подкопаната ни ограда ще падне всеки момент. И за мен тя е символ на подкопаната България, която скоро съвсем ще рухне. Моят ограда, моята България, моите надежди, моята защита, моята романтика, моите любови, моите радости и болки, моят театър, моите пиеси, моят дядо. Всичко, което беше мое. Е, господа Мутри и тези от Депутатите, които стоите зад тях! Разбихте мечтите ни, както се разбива човешка глава. Дали пък да не ви благодарят? Задето ме излекувахте от патриотизма ми. Вече не мисля за вашата България. Знаете ли, подарявам ви метъра от задния ни двор. Вземете си метъра, вземете си и цялата къща! Та вие така и така си взехте всичко. Взехте ни и силите да се борим да останем тук. Можете да ни довършите. Блъскайте бърбещите, удряйте, чулете, рушете, ритайте, размажете мозъците ни! Така по-бързо ще си останем само вие. И все пак ще има проблем. Един единствен проблем. Колкото и да не ви се вярва, Ботев и Левски ще ви гледат отнякъде. Тях не можете да ги разстреляте отново. Няма как да ги обесите. Няма как да ги пребиете. Няма как да ги предадете. Те са тук. Те никога няма да емигрират. Това е, господа Мутри и тези от Депутатите, които стоите зад тях.

Ние сме поредните българи, които напускат вашата България.

Ние сме поредните, които се умориха да се опитват да направят нещо за тази страна. Напускаме не по икономически, а по човешки причини. Тук не можеш да се развиваш. Тук не можеш да мечтаеш. Тук не е препоръчително да следваш моралните си норми. Морал?! Губиш играта. Защото тук се играе друга игра. И тя е мръсна. Ние сме поредните българи, които замисляват, въпреки че искат да живеят тук. Ние сме поредните изгонени българи. Само че идеализмът вероятно е заболяване. А в това отношение моето семейство е фамилно обременено. Ето защо отнасям със себе си една друга България. България на дедите ми. България на детството ми. България на родителите ми. България на брат ми. България на приятелите ми. България на моите илюзии. Вземам си слънцето на България. Вземам си и Родопите. Ще се връщам в тази моя България.

Защото в крайна сметка, господа мутри и тези от депутатите, които стоите зад тях – вашата България си е само ваша. Тя няма да е вечна. Тя все някога ще свърши. Има природни и духовни закони, господа. Има приказки, в които децата вярват. Има приказки, в които вярвам и аз. В тях вярват и всички мои близки същества – тези, които ми помагат да прекося живота си. Хората от моята кръвна група. Нашите сърца туптят в един ритъм. А нашите души говорят български. И в която и точка на света да се намираме, ще продължим да говорим все този език – Българският на Ботев и Левски. Знаете ли за какво става дума в приказките, господа? В тях Доброто накрая винаги побеждава.

„Яна Добрева е журналист по образование и драматург по призвание. Написала е 8 пиеси досега, поставяни в театри в цялата страна. И през този театрален сезон в София продължават да играят две нейни пиеси – „Пясъчен пъзел“ в Театър 199 и „Да поиграем на чилик“ в Държавен пътуващ театър. Най-новата ѝ пиеса – „Боже! Крокодили!“, се репетира в момента в Държавния сатиричен театър. Режисьор на постановката е бащата на Яна – Илия Добрев. Майка ѝ Нина Стамова играе една от женските роли. Добрева има две награди от международни конкурси за драматургия – в Германия през 1994 г., във Франция през 1995 г. През 1997 г. е номинирана в международен конкурс в Лондон. Международната фондация „Гео Милев“ пък ѝ награди миналата година за принос към националната ни драматургия. На 14 септември Яна, съругът ѝ и 10-годишният им син Вихър заминаха за Канада.

Източник: milleart